

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 476

гр. Плевен, 01.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на първи април през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА

Членове: РЕНИ М. СПАРТАНСКА
КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ

като разгледа докладваното от КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ Въззивно
частно гражданско дело № 20224400500202 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл.274 вр. с чл.129 ал.3 от ГПК.

Производството по делото е образувано въз основа на предявена частна
въззивна жалба от С. Х., К. Р. ЮМ. и Б. Х. и тримата от гр.П., чрез
пълномощника им адв.Я. срещу Определение №50 от 03.02.2022г. по гр.д.
№656/2021г. на Районен съд гр.Н., с което е върната исковата им молба за
делба на осн. чл.129 ал.3 от ГПК.

В жалбата се твърди, че определението е необосновано и неправилно,
поради което моли да бъде отменено. Твърди се, че изводът на съда, че следва
да се върне молбата на дружеството е неправилен, тъй като те своевременно,
в дадения срок са отстранили нередовностите на исковата молба – вписали са
същата и са представили удостоверение за наследници на една от страните,
която е починала в България. Заявява, че в самата Община гр.Н., като орган,
който издава съответните удостоверения не се съдържа информация за други
двама от наследниците, поради което и не може да бъде издадено
удостоверение за наследството им. Единствените данни, с които разполагат,
че са починали в Република Турция. Поради това счита дадените указания за
отстраняване на нередовности за неизпълними, а поради това и неправилно
определението за връщане на исковата молба.

Плевенски окръжен съд, като съобрази изложеното в жалбата, както и
доказателствата по делото, намира следното:

Частната жалба е депозирана в срок, срещу подлежащ на обжалване акт съгласно чл. 274, ал.1, т.1 от ГПК от процесуално легитимирано лице, поради което е допустима.

Разгледана по същество частната жалба е основателна.

За да постанови своето прекратително определение РС – Н. е приел, че със свое разпореждане №807/08.12.2021г. делото е било оставено без движение с указания да се представят удостоверение на наследници на всички починали наследници на общия наследодател, а именно Ш. С. Ю.а, А. С. Ю. и М.С.Х. и да се впише ИМ. Съобщението за оставяне на делото без движение е получено от адв.Я. на 20.12.2021г. На същата дата е входирана молба за издаване на съдебни удостоверения, а на 21.12.2021г. за удължаване на срока. Съдът е удължил срока с 14 дни от уведомяването и е издал исканото удостоверение. Съобщението за удължаване на срока е получено от адв.Я. на 13.01.2022г., а на 21.01.2022г. са получени удостоверенията, На същата дата е входирана молба, с която е представено на съда удостоверение за наследници на М.С.Х. и с написана на ръка забележка е записано, че Ш. С. Ю.а и А. С. Ю. са починали в Република Турция. Съдът е констатирал, че по делото не са представени Удостоверения за наследници на последните двама и е върнал исковата молба.

Формално тези изводи на съда са правилни, но те произтичат от неправилно дадени указания още с разпореждането за оставяне на ИМ без движение.

Още в първото удостоверение за смърт и наследници е видно, че Ш. С. Ю.а и А. С. Ю. са починали в Република Турция. В него липсват данни, както за рожденната им дата, място на раждане, единен граждански номер или каквито и да е други идентифициращи белези освен имената и година на смърт, с отбелязване Р Турция.

При тези данни, действително на исковата молба не може да бъде ход. След като е указал ищците да представят удостоверение за наследниците им, съдът е следвало да им укаже /при наличните данни или по-скоро липсата на такива/, че в случай на необходимост могат да направят искане по реда на чл.186 от ГПК към съда, за да изиска той съответните документи. Ако и тогава Общината не ги издаде, то следва да посочи причините за това. Също така може да се изискат и удостоверения за родствени връзки, а в краен

случай съдът е длъжен да укаже, че при невъзможност за снабдяване с необходимите документи от компетентните служби в РБ, то може да се изискат същите по реда на съдебната поръчка /на техни разноски/ от Република Турция. Ако и този способ се окаже невъзможен, то приложно поле може да намери процедурата по чл.548 от ГПК или чл.549 и сл. от ГПК.

С даването на формално правилни, но изначално неизпълними указания РС-Н. на практика е поставил ищците в невъзможност да ги изпълнят, независимо, колко ще им бъде увеличен срока. Това означава, че исканата делба никога не може да бъде извършена, нито съдебно, нито извънсъдебно, а това противоречи на основните принципи на гажсданското право.

Самите ищци също е следвало да проявят по-голяма настойчивост, като поискат от съда нови указания или помолят той да изиска съответните документи.

Крайният извод обаче е, че така постановеното определение е направилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а делото да се върне на РС-Н. за продължаване на процесуалните действия.

Водим от горното, Плевенски окръжен съд, на основание чл.278, ал.1 ГПК

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение №50 от 03.02.2022г. по гр.д.№656/2021г. на Районен съд гр.Н., с което е върната исковата им молба за делба на осн. чл.129 ал.3 от ГПК.

ВРЪЩА делото на РС-Н. за продължаване на съдопроизводствените действия.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____